[illegible] պէտք չէ ունենամ՝ բաց 'ի Աստուծմէ. 'ի նմա զիրար տեսնանք։ Երբեմ խաղաղութեամբ, բարեսիրտ օտարական, երջանիկ եղիր...։ Ողջոյն մինչեւ հրաժեշտի առքեզ,,։ Ճանապարհորդը դուրս ելաւ. Խորոտը գոցեց դուռն ու փակը դրաւ։

ՔՍԱՎ. ՏԸ ՄԷՍԴՐԸ

ԱՇԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Յանոսի կամարը։

Սեպտիմոս Սեւերոս հռոմէական կայսրը, որ Քրիստոսի 193 թուականին ընտրուած է 'ի կայսրութիւն և մեռած 211 տարւոյն, ուրիշ խել մը նախորդ կայսերաց օրինակին հետեւելով՝ կը ջանար միջակ աստիճանի ժողովուրդն և ռամիկը իրեն շահելու, և այս դիտմամբ չինել տուաւ նաև Յանոսի կամար ըսուած շէնքը Հռոմայ Պալատրոյ հովտին մէջ՝ նոյն տեղւոյն սեղանաւորաց և վաճառականաց դիւրութեանն համար։ Որովհետև սովորաբար 'ի Հռոմ գործողութիւնները հասարակաց հրապարակներու մէջ կը տեսնուէին, անոր համար այս տեսակ շէնքերն՝ որ վաճառականաց իբրև ժողովուելու տեղ և իբրև ապաստանարան կը ծառայէին, բազմաթիւ էին քաղաքին մէջ։

Քառակուսի ձեւով է այս յիշատակարանը. իւրաքանչիւր երեսը ձեւացած է բարձր կամարով մը ու երկու կողմնական որմովք, որոնք կը հանգչին հողուն մէջ խորունկ տնկուած խարսխի մը վրայ։ Ընդ մէջ խարսխին և շէնքին գագաթին վրայէ վրայ երկու կարգ խորշեր բացուած էին, և խոյակով մը վերինները վերիններէն կը բաժնուէին։ Այսօրուան օրս սիւներուն հաղիւ թէ հետքը կը տեսնուի. ուրիշ մասերը ընդհանրապէս բաւական աղէկ պահուած են։ Սեպտիմոսի Սեւերոսի դարուն դեղարուեստք ինկած էին Հռոմայ մէջ, 'ի վերայ այսր ամենայնի Յանոսի կամարին տեսքը վեհ է ու հաճոյական. սիւներն ու խորշերուն զարդերը միայն պակասաւոր էին։

Թէպէտ այս յիշատակարանը, որ թէ յաղթական կամարի և թէ մահարձանի կը նմանի, կամար կամ պաճար քառաճակոն Յանոսի կոչուած է, բայց ըստոյգ չիմացուիր թէ արդեօք ինչ պատճառաւ այս անունն առեր է՝ երբոր մտածենք թէ ինչ բանի կը ծառայէր։ Իտալիոյ Թագաւորաց հնագոյնը այնպիսի ստորոգելիք մը չունէր՝ որով վաճառականաց հետ վերաբերութիւն մը ունենար։ Արկդիմին, կամ քառադիմին Յանոս պատերազմի կամ խաղաղութեան աստուածն էր, որովհետև իր տաճարը պատերազմ սկսածին պէս կը բացուէր և երբ լմննար՝ կը գոցուէր. էր նաև աստուած դրանց և ճամբանեբու, աստուած օրուան, տարւոյ, աստուած եղանակաց. բայց ոչ երբեք առեր էր Հերմեսի՝ վաճառականութիւն աստուծոյն ձեռքէն անոր պաշտօնը։ Իրաւցընէ շատ տաճարներ կանգնուած էին իրեն 'ի Հռոմ՝ քառաճակոն Յանոսի անուամբ. բայց անոնց մէջ իբրև եղանակաց աստուած կը պաշտէին զինքը, և այս տաճարաց ամէնն ալ չորս երեսով էին, որոնց իւրաքանչիւրը դուռ մը ու երեք պատուհան ունէր։ Իւրաքանչիւր երեսին դուռը եղանակաց մէկուն խորհրդական պատկերը կը ներկայացընէր, և իւրաքանչիւր պատուհան ալ նոյն եղանակին երեք ամիսներէն մէկուն պատկերը։ Ինչո՞ր համար աւելի հաւանական է կարծելը թէ որովհետև 'ի Հռոմ տեղ տեղ փողոցներու և նոյն իսկ հրապարակներու մէջ յաղթական կամարի նման բարձր կամարներ կը գտնուէին, որոնց տակէն կ'անցնէր հասարակաց ճամբան, և որոնք Էանոս կը կոչուէին, թերևս այս յիշատակարանին քառաճակոն Յանոսի անուամբ կոչուած ըլլալը ոչ թէ եղանակաց աստուծոյն նուիրուած ըլլալուն համար էր, այլ չորս Էանոսով կամ կամարով ձեւացած ըլլալուն համար։

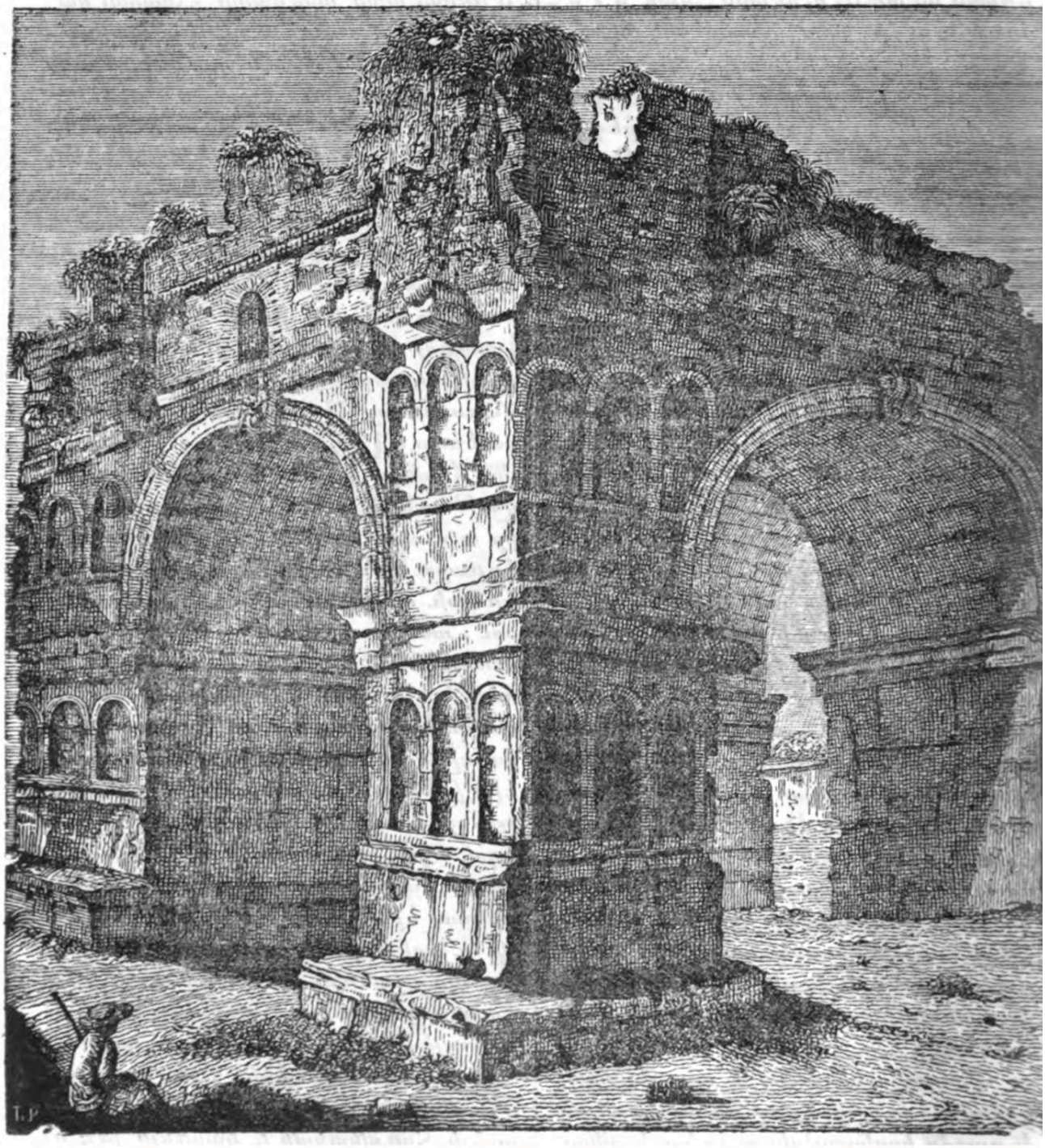

Ցանոսի կամարը

Եղանց վաճառականները, սեղանաւորք, և մանաւորապէս ոսկերիչք ուզելով իրենց երախտագիտութիւնը ցուցնել Սեպտիմոսի Սեւերոսի այնպիսի օգտակար ծառայութեան մը համար որ իրենց ըրեր էր, պզտիկ յաղթական կամար մը կանգնեցին իրեն՝ եղանց վաճառատեղւոյն ծայրը։ Այսպէս շինել տրուած յիշատակարանը՝ որովհետև օգտի համար կանգնուած էր, պարզութեամբ կը փայլեր. իսկ վերոյիշեալ հռոմայեցւոց վախճանն ուրիշ ըլլալով՝ մարմարիոնէ շինել տուին իրենց յիշատակարանը, և արտաքոյ կարգի ճարտարապետութեամբ մը յօրինելով՝ տգեղ քանդակներով ու զարդերով ալ ծածկեցին զայն։